

Wojewódzki Urząd Pracy
w Szczecinie

POSADZKARZ

Centrum Informacji i Planowania Kariery Zawodowej w Szczecinie

ul. A. Mickiewicza 41
70-383 Szczecin
tel. 0-91 42 56 126, 0-91 42 56 128
fax 0-91 42 56 125
e-mail: cipkz-szczecin@wup.pl

Centrum Informacji i Planowania Kariery Zawodowej w Koszalinie

ul. Słowiańska 15A (IV piętro)
75-846 Koszalin
tel. 094 342 66 93, 346-25-37, 344-50-50
tel./fax 344-50-43
e-mail: cipkz-koszalin@wup.pl

Posadzkarz

Posadzkarz pokrywa nawierzchnię podłogową różnego rodzaju materiałami budowlanymi, takimi jak: płytki z tworzyw mineralnych i sztucznych, płytki ceramiczne i szklane, kamień naturalny i sztuczny, deski drewniane i klepki podłogowe i inne. Ponadto odnawia i konserwuje już istniejące, ale zniszczone podłogi.

Zadania i czynności robocze

Posadzkarz pokrywa nawierzchnię podłogową różnego rodzaju materiałami budowlanymi, takimi jak: płytki z tworzyw mineralnych i sztucznych, płytki ceramiczne i szklane, kamień naturalny i sztuczny, deski drewniane i klepki podłogowe i inne. Ponadto odnawia i konserwuje już istniejące, ale zniszczone podłogi. Swoje zadania wykonuje zgodnie ze sporządzonym rysunkiem technicznym lub życzeniami klienta. Przed przystąpieniem do pracy sprawdza, czy podłoże na którym ma układać posadzkę jest równe i zgodne z rysunkiem technicznym pomieszczenia, następnie wyrównuje nawierzchnię poprzez pokrycie nierówności specjalnymi masami żywicznymi, tzw. epoksydowymi lubi innymi. Do układania nawierzchni podłogowych używa różnych materiałów budowlanych; może układać posadzkę na „mokro” lub na „sucho”. Do ułożenia posadzki na „mokro” sporządza zaprawę w betoniarce, tzw. wylewkę. Może to być wylewka cementowa - jeśli używa piasku, cementu i wody w określonych technologią proporcjach, skało-drewna, jeśli używa gotowej mieszanki z drewna i środków wiążących wraz z wodą lub lastrykowa, jeśli do cementu i wody dodaje grys marmurowy, czyli kruszywo z kamieni naturalnych.

Wymieszane składniki z betoniarki przenosi - ręcznie wiadrami lub taczka - na miejsce pokrycia posadzki. Wylewa zaprawę rozprowadzającą deską na prowadnicach, kolejno na całą powierzchnię pomieszczenia. Zostawia wylewkę do stwardnienia (do 3 dni), po czym szlifuje posadzkę elektryczną szlifierką lub ręcznie zaciera ją, aż do uzyskania gładkiej, wypolerowanej powierzchni. Układa brzegi podłogi z listwy cementowej lub drewnianej, taśmą przyścienną lub cokolikami - w zależności od zlecenia klienta lub rysunku technicznego. Do ułożenia posadzki na „sucho” używa płytek z kamieni naturalnych lub sztucznych, np. terakoty, klinkierowych, płytek ceramicznych - glazurowych, desek lub parkietu, wykładzin z tworzyw sztucznych, gumo pochodnych.

Materiały te może układać na podłożu cementowym. Posadzkarz dobiera i sortuje płytki ceramiczne lub kamienne według odcieni barw, jakości szkliwa, kształtu i zwichrowań powierzchni.

Sporządza cieką zaprawę cementową, rozprowadza ją na powierzchnię posadzki i układa na niej płytki, przycięte i dopasowane. Coraz częściej układa płytki na kleju - po oczyszczeniu powierzchni smaruje ją pędzlem, smaruje wewnętrzną stronę płytek i układa je na podłodze. Po wyschnięciu podłogi wypełnia pędzlem szczeliny między płytkami spoiwem, tzw. fugą. Układa brzegi podłogi cokolikami z listwy cementowej, drewnianej, taśmy przyściennej. Niektórzy posadzkarze specjalizują się w układaniu jednego rodzaju nawierzchni podłogowej. Najczęściej dotyczy to układania podłogi z parkietu klepek drewnianych. Dlatego nazywa się ich parkieciarzami. Przed ułożeniem parkietu pracownik oczyszcza powierzchnię podłogi, przycina klepki do żądanej długości, smaruje klejem powierzchnię podłogi i klepek, układa je według wzoru. Na brzegach podłogi, przy ścianie układa listwy drewniane. Po wyschnięciu podłogi szlifuje ją cykliniarką aż do uzyskania równej, gładkiej powierzchni. Oczyszcza następnie podłogę z wiór drewnianych, maluje co najmniej 3-krotnie lakierem. Do ułożenia powierzchni podłogowych może używać wykładzin i płytek z tworzyw sztucznych, także dywanowych. W pracy posadzkarz używa wielu narzędzi ręcznych i urządzeń technicznych.

Czasem zadaniem posadzkarza jest naprawianie istniejących nawierzchni podłogowych. Reparacje mogą dotyczyć odnowienia parkietu, wymiany zniszczonych płytek podłogowych lub wypełnienia wykruszonych miejsc podłogi odpowiednią zaprawą.

Środowisko pracy

materialne środowisko pracy

Posadzkarz pracuje w pomieszczeniach zamkniętych: w budynkach mieszkalnych, przemysłowych, jak i na zewnątrz, np. układa nawierzchnię podłogową klatek schodowych, tarasów, balkonów. W związku z tym narażony jest na zmienną temperaturę powietrza, pracuje w środowisku zanieczyszczonym pyłami pochodzącymi z wapna, drewna, płytek, ma ograniczone przestrzenie dojścia i przejścia, pracuje na powierzchniach śliskich, nierównych. Ma do czynienia z prądem elektrycznym poniżej 1 kV, używa klejów, lakierów łatwopalnych mogących wywoływać alergie skórne, narażony jest na hałas i wibracje pochodzące z urządzeń

społeczne środowisko pracy

Praca posadzkarza jest indywidualna i samodzielna, chociaż czasem ma on pomocnika np. ucznia przyuczającego się do zawodu, który pomaga mu przy pionowaniu, sprawdzaniu nierówności powierzchni podłogowej, pomaga przynosić potrzebne materiały budowlane do pracy. Kontakty z ludźmi są możliwe, ale nie konieczne. Kontaktuje się z brygadzystą, który zleca mu wykonanie konkretnej pracy, czasem z kierownikiem budowy. Posadzkarz pracujący w firmie usługowej ma te kontakty dość częste. Szuka aktywnie zleceń, rozmawia bezpośrednio lub telefonicznie z klientami, sporządza dla nich kosztorysy, rozlicza się z nimi po zakończeniu pracy. Czasem występuje ryzyko konfliktów z ludźmi, gdy klient ma zastrzeżenia do wykonanej usługi.

organizacyjne środowisko pracy

Posadzkarz pracuje od 6 do 9 godzin dziennie, ma stałe godziny pracy, pracuje tylko w dzień; czasem pogoda może wpłynąć na przestoje w wykonywaniu pracy.

Posadzkarz w małej firmie prywatnej pracuje dłużej, do 12 godzin dziennie, jego praca jest uzależniona od otrzymanego zlecenia, od pogody; w zasadzie samodzielnie ustala swój czas pracy. W dużej firmie budowlanej jest tylko podwładnym, w małej nie podlega zależnościom organizacyjnym. Czynności jego są zrutynizowane i kontrolowane przez brygadzystę, bądź ze względu na niezależną działalność nie są nadzorowane. Wprawdzie nie musi pracować w niedziele i święta, ale wyjątkowo może się zdarzyć, że musi swoją pracę wykonać w wolne dni lub w nocy. Posadzkarz odpowiada za wyposażenie i maszyny, których używa do pracy, a jeśli prowadzi własną firmę także ma odpowiedzialność finansową. Pracuje poza miejscem zatrudnienia lub zamieszkania dojeżdżając na budowy lub do klientów prywatnych. W pracy obowiązkowo używa ubrania roboczego, w tym ochronnego: nakolanniki z filcu i słuchawki tłumiące hałas.

Wymagania psychologiczne

Posadzkarz musi mieć dobry wzrok i koordynację wzrokowo-ruchową. Niezbędną cechą jest też duża wyobraźnia przestrzenna. Przycinanie płytek, szlifowanie krawędzi wymaga od niego sprawności rąk i palców. Ważny jest dobry zmysł równowagi - posadzkarz pracuje pod różnym kątem, mocno nachylony.

Przydatne jest rozróżnianie odcieni barw, poczucie estetyki, widzenie stereoskopowe pozwalające na właściwą ocenę odległości przy obsłudze piły tarczowej, szlifierki ręcznej, a także czucie dotykowe do wyczuwania wszelkich nierówności powierzchni. Ze względu na konieczność ułożenia nawierzchni podłogowej w sposób możliwie szybki i dokładny, niezbędna jest wytrzymałość na długotrwały wysiłek. Musi pilnować kolejności wykonywanych czynności, określonych zasad technologicznych, dlatego powinien nabyć umiejętność podporządkowywania się. Inną niezbędną cechą jest cierpliwość i umiejętność pracy w warunkach monotonnych.

Wymagania fizyczne i zdrowotne

Praca posadzkarza zaliczana jest do prac ciężkich. Ze względu na różnorodność wykonywanych prac, często ciężkich fizycznie, ważna jest w tym zawodzie ogólna dobra sprawność fizyczna, duża sprawność układu kostno-stawowego, układu mięśniowego, dobra sprawność w zakresie narządu dotyku i równowagi. Bezwzględne przeciwwskazania zdrowotne w tym zawodzie dotyczą: padaczki i innych chorób centralnego układu nerwowego, wad wrodzonych i rozwojowych kończyn dolnych i górnych, silnych, nie do korekcji wad wzroku, chorób serca i układu krwiotwórczego, astmy, alergii i chorób skóry, chorób reumatycznych. Względne przeciwwskazania dotyczą osób chorych na cukrzycę, mających niewielkie wady wzroku, płaskostopie. W pracy posadzkarza istnieje możliwość zatrudniania osób z niedosłuchem niewielkiego stopnia.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie

Do podjęcia pracy posadzkarza niezbędne jest posiadanie co najmniej podstawowego wykształcenia (do rocznika 1985) lub gimnazjalnego od rocznika (1986). Nie jest wymagany kurs, jeśli chce się wykonywać ten zawód we własnej firmie. Można ukończyć kurs przyuczający lub kwalifikujący w zawodzie ogólnobudowlanym. Kursy takie są organizowane m.in. przez Izbę Rzemieślniczą. Wraz z podjęciem nauki na kursie należy rozpocząć praktykę zawodową u mistrza, czyli rzemieślnika mającego uprawnienia do uczenia danego zawodu. Inną drogą zdobycia zawodu posadzkarza jest ukończenie, po szkole gimnazjalnej, 3-letniej zasadniczej szkoły zawodowej budowlanej w zawodzie technologa robót wykończeniowych w budownictwie. Ze względu na ciężką fizyczną pracę w zawodzie posadzkarza nie są zatrudniane kobiety.

Możliwości zatrudnienia oraz płace

Wynagrodzenie w tej grupie zawodowej w 2007 roku wynosiło 120 % przeciętnego wynagrodzenia, ale mimo dość wysokich relatywnie poborów, firmy wciąż odczuwają brak chętnych do pracy.

Zawody pokrewne

inne nazwy zawodu: technolog robót wykończeniowych w budownictwie, parkieciarz

glazurnik

tynkarz

murarz

betoniarz

szczotkarz

technik budownictwa

Źródła:

Przewodnik po zawodach, wydanie II; www.psz.praca.gov.pl;
www.stat.gov.pl; www.pracuj.pl; www.wynagrodzenia.pl

Materiał opracowany przez Centrum Informacji i Planowania Kariery Zawodowej Filii WUP w Koszalinie